

VECKOBLADET

2014:2

140124

40:e årgången

LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

Lördag 25 januari kl 17

Familjekonsert

Möt 5 unga pianister

FÖREDRAG

Göran Greider håller en "betraktelse" under rubriken "Vänster? Vad är det?" den 4 februari kl 18.00 i Järnåkraskolans café, Mellanvångsvägen 1. Ingång Järnåkrabiblioteket.

GAZAS ARK SJÖSÄTTS

Bidra så att vi tillsammans kan slutföra det vi påbörjat

Kära vänner!

Vi har glädjen att meddela att vi tack vare er generositet fått in över \$200,000 till Gazas Ark, som vi håller på med att färdigställa för att avsegla från Gaza mot Israels illegala blockad.

För att göra nästa etapp klar behöver vi få in **\$20,000 under kommande två veckor** - vänligen hjälp (www.gazaark.org/donate).

På grund av de palestinska arbetarnas hängivenhet i Gaza och ert generösa bistånd, trots svårigheterna att få byggnadsmaterial på grund av den israeliska blockaden

och den stängda gränsövergången mot Egypten i Rafah, fortsätter arbetet enligt planen för avsegling under våren 2014.

Förra månaden drog vi upp Gazas Ark och utförde följande arbeten i torrdocka:

- synade skrovet under vattenlinjen, vidtog nödvändiga åtgärder och målade med bottenfärg,
- gjorde underhållsarbete på propeller och roder.

Foton på arbetet som gjordes på land.

Styrkommittén för Gazas ark

PUSSELBITAR AV GUNNAR STENSSON

Tusentals asylsökare från Eritrea och Sudan protesterar utanför FN-kontor och utländska ambassader i Jerusalem. Samtidigt protesterar sympatisörer i 12 huvudstäder, inklusive London, New York och Paris. Av 1800 asylansökningar har ingen beviljats av Israel.
Guardian 23/1

Vinster i välfärden. Man fruktar nu att LO vill stå till tjänst åt socialdemokratin med att lugna ner kritikstormen mot vinsterna i välfärden.

Men troligen blir reaktionen den motsatta: Ilskan ökar mot LO och socialdemokratin som är så förbannat rädda för att våga stå för något i dessa frågor.

För att uttrycka det enkelt: LO har gjort en dundertabbe. LO:s utspel lär avmobilisera åtskilliga inom LO-kollektivet inför detta supervalår.

Göran Greider, Dalademokraten 21/1

Förra året var ett av de varmaste sedan 1880 enligt den amerikanska rymdstyrelsen Nasa.
TT 23/1

Vi har idag hinder för att jordbruksmark ska kunna användas för bostadsbyggande. Det tycker jag är konstigt.

Anders Borg, SDS 23/1

LUNDAEKO MÅSTE BLI SKARPARE! AV ULF NYMARK

Remissinstanserna sågar LundaEko II. Nu kräver Lunds röda och gröna opposition att Miljö- och hälsoutskottet fattar beslut om riktlinjer för en omarbetning.

Förslaget till nytt miljöprogram för Lunds kommun, det så kallade LundaEko II, har under hösten varit på remiss. Flera tunga externa remissinstanser lyfter skarp kritik på förslaget i sin nuvarande form. Länsstyrelsen och Lunds universitet lyfter att målen inte är mätbara och att det finns en dålig koppling mellan mål och åtgärder.

Energibolaget Kraftringen säger till och med att ”I nuvarande utformning antyder LundaEko II en sänkning av ambitionsnivå i förhållande till tidigare diskussioner och processer [...]”

Utan konkreta åtgärder direkt kopplade till målen anser vi att LundaEko II blir verkningslöst.”

– Det är den skarpaste kritik mot ett remitterat förslag jag har sett under mina år i politiken, säger Sven-Bertil Persson, ersättare i Miljö- och hälsoutskottet (DV).

– LundaEko måste göras om och bli skarpare. Målen måste bli mätbara och kopplas till tydliga åtgärder, kräver Ulf Nymark (MP) andre vice ordförande i Miljö- och hälsoutskottet.

Nu föreslår de röda och gröna oppositionspartierna i Miljö- och hälsoutskottet i en gemensam skrivelse att utskottet snarast ska sammanträda för att fatta beslut om riktlinjer för en omarbetning av förslaget till LundaEko II.

– Vi föreslår att utskottet som styrgrupp för projektet ska ta sitt ansvar och ge direktiv för omarbetning, säger Peter Fransson, ledamot i Miljö- och hälsoutskottet (S).

– När ett nytt förslag är framtaget borde den breda politiska referensgruppen få ge synpunkter på förslaget innan det skickas till Miljö- och hälsoutskottet och Kommunstyrelsen, säger Hanna Gunnarsson, partiföreträdare (V).

MÖTE I PINGSTKYRKAN AV OWE SVENSSON

I måndags arrangerade föreningen Spårvägsfritt Lund ett informationsmöte i en fullsatt Pingstkyrka. Det har noterats att medelåldern bland deltagarna var hög. Så var det onekligen men visst är det fantastiskt att vi pensionärer, som numera befolkar allt från sjukvård till kulturinstitutioner, också engagerar oss så energiskt i framtidsfrågor. Jag var också där och jag tycker mig ha lärt mig följande:

- Den kapacitet som enligt Lunds kommun krävs för persontransporter mellan Lund C och Brunnsög kan klaras av både spårvagn och buss.
- Både spårvagn och buss kan vara eldrivna och ny teknik håller på att utvecklas som innebär att ingen av dem är beroende av fula luftledningar.
- En spårvagn behöver naturligtvis en dedicerad bana där spåren går, men även bussystem med hög kapacitet kräver egen bana som klarar högt slitage med specialanpassade hållplatser för snabb av och påstigning och installationer för eldrivning.
- En kognitiv spårfaktor finns, dvs en slags förutfattad mening, som inte är baserad på hur vi verkligen beter oss, om att det är bekvämare att åka spårvagn än att åka med buss. En verklig spårfaktor som innebär att fler resenärer skulle välja kollektivt resalternativ med spårvagn kan inte mätas upp i vetenskapliga studier. En spårfaktor för tåg finns, men då skall man beakta att det inte finns några bussar som kör 180 km/tim.
- Både buss och spårvagn kan öppna flera dörrar samtidigt för snabb av och påstigning. Detta har inte med fordonslaget att göra utan med hur man säljer och kontrollerar biljetter. Om chauffören skall sälja och kontrollera biljetter blir det kö utanför, vare sig det är buss eller spårvagn.

Så här långt kan man säga att det är 1-1 mellan spårvagnen och bussen. Det går säkert att hitta lite plus och minus hos de olika alternativen under punkterna ovan, men i stora drag är det 1-1. Några frågor är emellertid fortfarande oklara för mig:

- Etapp 1 går ju huvudsakligen på lundalänken och där kör man bara mindre sträckor i blandad trafik. Etapp 3 kommer emellertid att gå i blandad trafik genom Lunds centrum. Såvitt jag förstår är det inte riktigt utrett vilka konsekvenser det får att välja spårväg för denna etapp och motsvarande konsekvenser för ett busalternativ. Och när man kommer ut på slätten på väg mot Dalby, vilket alternativ ger då kortast restid? Rimligen måste man, innan man väljer teknik för första etappen, förvissa sig om att den också går att tillämpa i de övriga etapperna.
- Så återstår frågan om kostnaderna. De siffror jag hör i debatten berör enbart investeringskostnaderna. Men dessa är ju bara en del av de totala kostnaderna. Jag vill höra siffror som innefattar alla kostnader för såväl kapitalkostnad som alla drifts- och underhållskostnader, både för fordon och för infrastruktur, för realistiskt jämförbara alternativ. Jag tycker att det talas väldigt lite om det och man är ju lite rädd för att dessa kostnader kommer att tala för bussalternativet. Jag skall inte föregripa analysen, men jag tror att det är viktigt att såväl Vänstern som Miljöpartiet ser upp med sin spårbundenhet och är öppna för olika alternativ. Att man inser att låga biljettpriser troligen är en viktigare kollektivtrafikfaktor än spår.

SJ OCH DEN PERSONLIGA SERVICEN AV BENGT HALL

SJ ska spara och banta med en miljard kronor. Så måste det bli när ”valfriheten” och konkurrensen tvingar SJ att sänka sina priser, säger SJ-chefen. Dessutom går SJ:s tioprocentiga vinst till statskassan. Förvisso är det bra för kunderna dvs resenärerna att det blir billigare att åka tåg. Samtidigt drar man ner på servicen. Nu ska flertalet resecenter försvinna. I fortsättningen ska man bara kunna köpa biljetter och få personlig service över disk i storstäderna. Redan idag finns det bara en resebutik i Skåne (Malmö).

SDS har de senaste dagarna skrivit en hel del om SJ:s bristande service och många är upprörda över den sedan två år nedlagda resebutiken på stationen. Då sa man att det gick utmärkt att få samma service och köpa biljetter på resebyråer i Lund. Det är en sanning med modifikation. En resebyrå säljer biljetter (Big Travel). Men enbart inrikes och definitivt inga Interrailkort (och det har jag ett visst intresse av). Dessutom tar de ut en bokningsavgift på 150 kronor. I en senare artikel meddelar SJ:s marknads- och försäljningsdirektör Thomas Silbersky att det också går att köpa SJ-biljett på andra ställen som Pressbyråer, 7 Elevenbutiker och hos Skånetrafiken. Jag kollade hos Pressbyrån på stationen. Jodå, de säljer SJ-biljetter men först sedan alla internetbiljetter är sålda och då blir det de dyraste biljetterna som finns kvar. Skånetrafiken står till tjänst med SJ-biljetter men kan inte garantera att det blir samma pris som när du själv går in på nätet. Och de säljer definitivt inga utlandsbiljetter och inga Interrailkort.

Förvisso beställer flertalet idag biljetter via nätet. Men många, i synnerhet äldre, har inte tillgång till datorer och behöver personlig service över disk. Dessutom finns det ofta frågor och komplicerade resekomplicationer som kräver hjälp av kunnig personal. Sedan är det ju förvånande och besynnerligt att SJ inte har berättat för allmänheten var man kan köpa biljetter vid sidan av nätet förrän nu när SDS börjat ifrågasätta servicen på stationen i Lund.

Bra att Skånetrafiken kan hjälpa oss med SJ-biljetter. Men varför inte fullt ut? Informera om det och slå samman SJ:s och Skånetrafikens information och biljettförsäljning – inklusive utlandsbiljetter och Interrailkort!

KÄLLBY TRÄSK AV GUNNAR STENSSON

2006 omgavs det område som nu kallas Källby slätt av jordvallar med femtioåriga yviga pilar i norr, söder och väster. Där Källby äng nu är ligger, fanns tidigare BUP, barn- och ungdomspsykiatri, som förfogade över ett komplex av byggnader, omgivna av en inhägnad park med lövträd och en mängd äpple-, päron-, plommon- och körsbärsträd. Sedan ungdomspsykiatrien flyttade bort på 90-talet stod byggnaderna tomma och parken förvildades till tät snårig skog.

När Riksbyggen rivit BUP-komplexet och började bebygga Källby schaktades vallarna bort och pilarna avverkades. Den park som omgivit BUP förvandlades till ett kalhygge. Kvar blev en plan yta, beredd för tät urban bebyggelse.

Ett huvudargument i kritiken 2005-06 mot Riksbyggens utbyggnadsplan var just att den utraderade de gamla pilevallarna och BUP-parken i stället för att passa in den nya bebyggelsen i naturmiljön på slutningen ned mot Höje å.

Kritikerna varnade för att bortschaktningen av vallarna och utrotningen av träden med deras luckra rotsystem skulle försumpa området.

Hårdgörningen av Källby genom tät bebyggelse med många hustak och asfaltering av vidsträckta arealer för parkeringsplatser, nya gator och gångvägar ökade risken för att hela Höjeå-dalen skulle översvämmas under regnperioder och vid snabb snösmältning, menade man.

Riksbyggen visade sin medvetenhet om denna risk genom att anlägga ett omfattande system av gatubrunnar och underjordiska vattenreservoarer för att fördröja flödet.

Nu är Riksbyggens plan förverkligad, åtminstone till tre fjärdedelar. Bilden, tagen den 15 januari 2014, ger ett helhetsperspektiv över den nya bebyggelsen, inklusive vattenverket, från en utsiktsplats söder om ån.

Det mest påfallande är vattnets utbredning i Höjeådalens mellan Flackarpsvägen och Sankt Lars. Till vänster ser vi en ny byggnad i Källby vattenverk, som omges av ett högt stängsel, och bortom vattnet Källby äng, där flera villor och radhus samt två flerfamiljshus nu är färdiga. Uppförandet av ännu ett radhusområde, Källby slätt, har just påbörjats i västra delen av området. Sedan återstår att bygga tre flerfamiljshus i söder och fyra i norr. Vi ser hur Källbystaden ansluter till Klostergården så att en enhetlig urban miljö byggd i rött tegel uppstår.

Källbydalen var översvämmad redan före stormen Sven och har varit översvämmad alltsedan dess. Motionslöparnas populära stråk utmed ån är dränkt under vatten sedan ett par månader.

Strömmen i Höje å för snabbt ut vattenmassorna i Lommabukten där man kan se flödet av förorenat vatten som en brun matta i det grå havet långt utanför piren.

Det ökade flödet i ån de senaste åren orsakas inte bara av Riksbyggens utbyggnad i Källby utan också av Peabs byggprojekt i västra Sankt Lars-parken som omfattar tre flerfamiljshus i anslutning till Källby äng. I samband med tillkomsten av skolor och annan verksamhet i Sankt Lars har flera parkeringsplatser anlagts. Samtidigt kommer större mängder vatten från dagvattenbrunnarna i Lunds stad.

Drivhuseffekten väntas medföra ett varmare klimat och större nederbördsmängder, vilket i kombination med den allt tätare bebyggelsen och fler hårdgjorda arealer ökar risken för översvämningar i Höjeådalen inom en ganska nära framtid.

Mest hotat är faktiskt Källby vattenverk nära ån. Om översvämningsvatten flödar in där kan det skada Lunds vattenförsörjning. Källby äng och Källby slätt ligger högre upp, men utgör ändå en ganska ”strandnära bebyggelse” med de risker det innebär, när vattnet i ån stiger.

FEM FRÅGOR TILL DE POLITISKA PARTIERNÄ I LUND FRÅN PRO OCH KLOSTERGÅRDENS BYALAG

AV TORSTEN NORRMAN & GUNNAR STENSSON

2012 förlorade vi vår Träffpunkt i Klostergården. De styrande politikerna lade ner den för att spara pengar. Men Allianspartierna lovade att vi skulle få en ny och mycket bättre Träffpunkt i Mötesplats Klostergården när den var färdig.

I den gamla Träffpunkten kunde vi samlas för att umgås, spela kort, sy, dricka kaffe, sjunga och få olika slags service som fotvård, sittgympa, reparation av rollatorer och viss sjukvård. Ibland kom någon underhållare eller tjänsteman med samhällsinformation. Det var öppet alla vardagar från klockan nio på morgonen. Vi kunde komma och gå som vi ville under dagen. Vackra sommareftermiddagar fick vi kaffe med bullar och kakor i den vackra trädgården.

Vi saknade den gamla Träffpunkten, men hade stora förväntningar på den nya som vi såg växa fram vid torget mellan Helgeandsgården och Klostergårdsskolan.

Därför blev besvikelsen mycket stor när vi fick veta att den nya Träffpunkten bara skulle bli en sorts Mini-träffpunkt, en inhyrd lokal i Kultur- och Fritidsförvaltningens hus, öppen endast två förmiddagar i veckan, om den inte behövs för andra ändamål. Där saknas riktigt kök, toalett och handikappshiss. Den ska inte ha egen personal utan någon ska komma från de andra Träffpunkterna.

I Klostergården bor mer än tusen pensionärer varav fler än hundra är över åttio år. Äldst är en kvinna som nyss fyllt 97 och som varit tvungen att sitta hemma de senaste två åren sedan den gamla Träffpunkten lades ner.

Inför valåret 2014 vill vi ställa följande frågor till kommunens politiska partier.

1 Är ni villiga att satsa på en ny Träffpunkt som är öppen alla vardagar från 9 till 16 och är utrustad på samma sätt som den tidigare var?

2 Hur snabbt kan detta ske? (Den gamla lokalen är fortfarande tom, och vi har inte många år kvar att leva). A) Hösten 2014? - B) Våren 2015? - C) Hösten 2015?

3 Klostergården är ett stort och växande bostadsområde. Under 2014 kommer många nya lägenheter byggas mellan Klostergården och Arenan. Planerar ni att bygga nya Träffpunkter i området när behoven växer?

4 Det är viktigt att hemtjänsten håller hög kvalitet och är väl samordnad med Träffpunktsverksamheten. Planerar ni att öka kommunens satsning på hemtjänsten?

5 Det händer att äldre går ner i vikt på grund av otillräcklig eller dålig näring. Kan ni tänka er

att erbjuda lunchmåltider, antingen i den framtida Träffpunktslokalen eller på en privat lokal som Klostergårdens Pizzeria?

Det är valår i år. Vi kommer noga att studera de inkomna svaren. Även ett uteblivet svar på någon av frågorna kan utgöra ett tydligt svar. Vi kommer att hålla ögonen på hur löftena infrias under den kommande mandatperioden.

Torsten Norrman, Ordförande i PRO söder, Klostergården

Gunnar Stensson, Ordförande i Klostergårdens Byalag

LUNDAMYT GRANSKAD AV STEN HENRIKSSON

Lund är en stillsam och behaglig universitetsort som sällan drar till sig någon särskild politisk eller intellektuell uppmärksamhet. Men ibland händer det – senast på 1960-talet vilket fortfarande kan framkalla köldrysningar hos stadens akademi och borgerskap. Det tidiga 1900-talet var också en period då blickar riktades mot Lund där en växtfysiolog skrev om vetenskap, litteratur och akademiskt liv i en arbetartidning i Malmö och därutöver förde ett uppseendeväckande och ibland oregerligt liv. Bengt Lidforss blev en legend långt före sin död och är en person som många oss efterkommande vänstersinnade har känt behov av att förhålla oss till.

Ny viktig bok

Det finns en rik litteratur kring Lidforss. Många av hans kamrater och beundrare skrev minnesböcker och memoarer och han är i fiktiv form huvudperson i ett dussintal romaner och föremål för åtminstone tre doktorsavhandlingar. Jag brukar rekommendera Nils Beyers levnadsteckning (senaste upplagan från 1987) som den utförligaste biografien, men som introduktion får den nu konkurrens av den föreliggande ***Bortom det acceptablas gränser*** med underrubriken ***Bengt Lidforss och lundaradikalismen***. (283 s., Ellerströms 2013, kr 195.-). Redaktörer är Bengt Olof Bengtsson och Gunnar Broberg, alltså genetikern resp. lärdomshistorikern. Medverkar gör ett antal lundaakademiker med ett tiotal uppsatser. Boken har utkommit till hundraårsminnet av Lidforss död, är mindre anekdotisk än sina föregångare men går punktvis på djupet på flera områden, t.ex. hans vetenskapliga verksamhet. Jag tycker det är en utomordentlig och därutöver mycket vacker bok.

Hur ska man då karakterisera Lidforss och på vad sätt är han i dag värd vår uppmärksamhet? Bengtsson och Broberg gör i sin introduktion en rundmålning av hans miljö: det Skåne han älskade, de människor han umgicks med och de omständigheter som präglade hans liv: arbete, supande, umgänge med författare, studenter och prostituerade, vistelser i Tyskland. Framför allt var han en skrivande människa: för sin försörjning, som folkbildare, som kulturjournalist, som polemiker. Han blev där stilbildande – t.ex. har Jan Myrdal vittnat om hur Lidforss skrivande blev en förebild. Göran Häggs avhandling om den svenska essän lyfter fram Lidforss som mästare och stilbildare i genren.

Lidforss Lund som kreativ miljö

Varför ska vi bry oss om Lidforss i dag frågar Bengtsson och Broberg? Jo, för att hans texter är njutbara och stimulerande. Men också för att han förde en kamp för att befria universiteten från sin tids härskande ideologi och hylla fritt kritiskt tänkande. Det finns några antologier och man kan fortfarande få tag på Lidforss på antikvariat för en spottstyver.

Broberg tar i sin uppsats upp den tid Lidforss verkade i, årtiondena före första världskriget, en tid då många nya viktiga idéer kom fram – Freud, Einstein m.fl. Han gör också ett försök att parallellställa Lidforss Lund med Wittgensteins Wien. För all del, det saknas inte nytänkare i Lund vid den tiden, och i varje fall blir man uppiggad av tanken och frågar sig vad det är som gör en viss miljö och en viss tidsperiod kreativ och nydanande.

Bengtssons kapitel heter ”Naturvetare och intellektuell” vilket gjorde mig orolig. Är det inte en självklarhet att en naturvetenskapsman också är en intellektuell? Problemet är förstås det oklara begreppet ”intellektuell” och man lugnas snabbt när Bengt Olle försäkrar att ”denna dubbelhet naturvetare och intellektuell, egentligen rör sig om en enhet”. Lidforss uppfyller verkligen varje rimlig definition på en intellektuell. Han var nära vän med landets främste författare August Strindberg, han låg i fejd mot dess främste litteraturkritiker Oscar Levertin och detta samtidigt som han var verksam i den naturvetenskapliga frontlinjen på några områden inom växtfysiologin såsom vintergröna växter och artbildningens mysterier, speciellt inom släktet *Rubus*.

Man kan med Bengt Olle fundera över vem Lidforss skrev för. Hans bibliografi omfattar 788 artiklar, varav de flesta i tidningen *Arbetet* och de flesta med vetenskapligt innehåll. Det var inte populärvetenskap i den meningen att han förenklade vetenskapliga rön för att göra dem begripliga. Han berättade om dem med en till synes orubblig tilltro till sina läsare, där de flesta var självlärdare arbetare. *Arbetet* lästes på tidningsredaktioner över hela Sverige men väl främst av aktiva inom den fackliga och politiska rörelsen. Att *Arbetet* lät publicera dem talar om vilken vikt man fäste vid folkbildningen i arbetarrörelsens barndom. Det är i stort sett borta i dag – det Folkets Hus i Lund Lidforss invigningstalade till 1903 är i dag i mest uthyrt till ett privatgymnasium. Det Lidforsshuvud (i brons?) som stod på Folkets Hus gård tills man på 1960-talet rev A-salen och byggde om, är borta och efterlyses härmed – var finns den? (I boken avbildas en annan skulptur, den obehagliga örnen av Axel Ebbe som står i Botaniska trädgården.) Så igen, vem skrev Lidforss för? Ja för sig själv förstås, som de flesta seriösa skribenter. Att skriva, att hitta ord är helt enkelt ett sätt att tänka. Det är så intellektuellt arbete går till.

Lidforss person var i många år halvt tabu att hylla inom arbetarrörelsen på grund av hans många antisemitiska uttalanden och Svante Nordin behandlar den sidan av honom i sitt avsnitt. Han visar hur Lidforss hämtade sina raspsykologiska tänkesätt från de klassiska tyska

antisemitiska källorna men också hur han överlagrade dem med skånsk patriotism och lojalitet med Ola Hansson och Vilhelm Ekelund mot Stockholmsdominansen i kulturlivet. Vad gäller hävdandet av de erövrade provinserna mot Mälardalen skulle man bara önska att han fått lika framstående efterföljare.

Antisemit, biologist?

Visst är det trist att läsa hur Lidforss utan att blinka tillskriver judar ett stort antal egenskaper beroende inte på deras kulturella och sociala bakgrund utan på deras "rastillhörighet". Och här kan man inte undgå att ställa frågan hur kritisk och vetenskaplig Lidforss var när han kunde godta sådant. Han kunde frigöra sig från konservativa och religiösa tvångströjor, men alltså inte från tidens gängse föreställningar om judar. Och vad brydde han sig om kvinnlig rösträtt, vad var hans syn på kvinnofrågan? Bengt Olle berör något ämnet och kommer kanske närmare en lösning genom att peka på att biologin alltid var hans utgångspunkt. Biologi är i högsta grad en politisk vetenskap, vilket inte minst Bengt Olle behandlat i sin bok "Genetik och politik". Kanske "biologist", ett ord som väl inte fanns på Lidforss tid, är det rätta att karakterisera honom. Ur biologismen följde raspsykologin.

Slutligen något som var nytt för mig. Det är Lidforss insats för att rädda Kullaberg från exploatering som stentäkt 1913. Lidforss engagemang som naturvän beskrivs av idéhistorikern David Dunér. Opinionsen ledde till bildandet av ett konsortium AB Kullabergs Natur som köpte västra halvan av berget från Gyllenstierna på Krapperup och långt senare överlät det till Fysiografiska sällskapet i Lund. Området stängslades och belades med inträdesavgift ända till 2010. Det hindrade inte att man här anlade en golfbana som dessvärre fortfarande är i drift och därutöver hade man ett antal sommarstugor som professorer i Lund fick låna. Numera är området i statlig ägo som naturreservat.

Jag tycker att bekantskap med Bengt Lidforss är en självklarhet för alla som fortsätter verka inom den radikala traditionen i Lund. Som jag hoppas det framgått är det med stor uppskattning jag har läst den här boken. Kanske är det så att en del hjältedyrkan får stryka på foten efter läsningen, men det är inte fel. Slutligen: Bengt Lidforss gravsten står på Klosterkyrkans kyrkogård väster om Lund C, nära andra stenar över vänner till Lund som Thomas Schlyter, Jan Mårtensson och Gunnar Sandin.

VEM KAN MAN LITA PÅ? AV JIELL

De senaste åren har vi sett hur USA, med hjälp av europeiska allierade sökt rensa världen på västfientliga regimer. Medan "vänligt sinnade nationer" typ Saudi och Israel tillåts anstifta och stödja inbördeskrig samt behålla sina massförstörelsevapen intakta. En av de länder som borde medverkat till att Nato upplöstes samtidigt med Östblocket, är Norge. På en affisch med ett imponerande antal undertecknande föreningar och organisationer, gjordes i slutet av november reklam för ett offentligt möte på Palaestra med Sverre Diesen, förre ÖB i nyssa land. Föredraget med länk till UPFs hemsida ägde rum 27e november under rubriken "Nordic Cooperation on Defence and Security Policy" och lär nog avhållits på amerikansk accent då Diesen samman med väl alla högre nordiska officerare, utbildats på West Point. Vilket ypperligt tillfälle rekrytera fosterlandsförrädare i rödrevärad uniformsbyxa! I en insändare, oklart om intagen skrev jag ung. följande.

Nu är ju ett tag sen vi hade kravaller här i Lund, senast på 80-talet när våra tillresta danska kamrater satt inspärrade i egna bussar samt vägrade gå på toa - ett välkänt polisknep med rötterna i säktjänstpraktiker. Polismästaren då hette Holger Radner, om bekant. Tidigare kravaller förutom vid husockupationerna på 70-talet var vid vpl-inskrivningen på Folkets Hus kring 1965 och det borde vara dags att protestera mot militarismen ånyo. På UPF-affischen ses Diesen trona som en vikingakrigare alternativt en fysiskt föredömlig echt-ariet ur 30-talets rasistiska broderfolksmytologi. Vad sen gäller att gå förhandenvarande världserövrare tillhanda kan upplysas om att inför operation Barbarossa 1941, svarade ÖB Thörnell jakande på en nazitysk förfrågan om att delta med svensk trupp, i anfallet. Tack och lov uppvisade samlingsregeringen bättre omdöme, och avböjde. Det kunde annars blivit ett intressant krigsslut för landets vidkommande och vi hade säkert hamnat i procentharvandet vid allierade konferenserna dessförinnan - samt männe haft en rekordlång Berlinmur på längs eller, om tur, en kortare på höjd med tja, Göta Kanal!

Sveriges suveränitet är idag tämligen obefintlig och vårt försvar samt centrala myndigheter som FRA och Säpo sen länge under defacto amerikansk kontroll. Minns marinledningen som under ubåtskrisens dagar offentligt satte på fråga sitt förtroende för statsministern, alltså Olof Palme. Man kan verkligen undra var finns generella ideologiska lojaliteten för så kaxigt agerande myndighetschefer och vad statsapparat eller självutnämnda västledarskap dessa egentligen ser sig knutna till, och skyldiga lydnad speciellt i en tillspetsad, storpolitisk valsituation. Våldsmonopolära resursorgan utom egentlig hemmavid demokratisk kontroll samt en politisk opposition, med Carl Bildt i spetsen vilken villigt lekte marionetter åt nyssnämnda transatlantiska omätliga och totalt samvetslösa globala kontrollsträvar, listan över inhemska maktutövare vilka möjliggjorde statsministermordet är väl härmed väsentligen klarlagd. Och beklagligt nog tycks även dagens Putin-Ryssland i långa stycken blivit en klientstat, åt amImp. Oklart om de ens genomskådar kladdiga partnerskapsretoriken, från självutnämnde storebror - den tillkommer rätten att längst möjligt förfoga över världen, med dess samlade resuser. Den ryska postsovjetiska statselitens tövan samt dåliga vana sen Jeltsins dagar att söka legitimitet för egna maktinnehavet omvägen via Wahington, fick i vart fall angelägna försöket att återskapa en pluralistisk värld i samband med Libyenkonflikten, samman med då främst Tyskland, Brasilien och Sydafrika, att gå om intet. Med vad långsiktiga konsekvenser för egna territoriets enhet, undras då väst ser varje inaktivitet som svaghet samt en inbjudan avancera. Och idag med Bildt som nån slags frilansande knapadlig generalguvernör över Karl XII:s låt vara darrikt, återtagna östliga erövringar används allt från välmenta civilsamhällesinitiativ över handelsavtal till SVTkorrar och ambassadörer, som penetrerande redskap.

Till sist: varje Natoofficerare på svensk mark är egentligen att se som del av en ockupationsstyrka - de borde bemötas därefter samt med mer än Ofogmetoder dock självklart inom ramen för vad tjänar goda saken! Nån nordisk solidaritet är utesluten så länge grannarna agerar utifrån lojalitet med efterkrigs besättaren samt är behärskade av dennes egenintressedrivna världsbild. För Norden är blott ett av många nyttigidiotsmässiga verktyg efterhålla medtävlare eller blott hinder, för maximala världskontrollen. Samt den första restlöst offrigsbara frontmarken i syfte "keep homeland safe" fall skulle komma till skarpt läge. Vem är då att "patriotiskt" lita till i nutida svenska försvarsledning? Anders Silwer, exvis? Ja, outhärligt veta i ett utrikespolitiskt krisläge och nåt måste klarläggas innan - gäller även nivån tillträdande befattningshavare.